

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]
PSALMII
CARTEA ÎNTÂIA

Psalmul 31

Un psalm – O cântare pentru sfințirea Casei
Domnului, făcută de David

1 Doamne, în Tine mă încred :
să nu fiu dat de rușine niciodată.
Izbăvește-mă, în dreptatea Ta !

2 Pleacă-Ți urechea spre mine, grăbește
de-mi ajută !

Fii pentru mine o stâncă ocrotitoare,
o cetățuie unde să-mi găsesc scăparea!

3 Căci Tu ești stânca mea, cetățuia mea,
și, pentru Numele Tău,
mă vei povățui și mă vei călăuzi.

4 Scoate-mă din lațul pe care mi l-au
întins vrăjmașii. Căci
Tu ești ocrotitorul meu !

5 În mâinile Tale îmi încredințez duhul :
Tu mă vei izbăvi, Doamne Dumnezeule
adevărat ! 6 Eu urâsc pe cei ce se lipsesc
de idoli deșerți, și mă încred în Domnul.
7 Fă-mă să mă înveselesc și să mă bucur
de îndurarea Ta, căci vezi ticăloșia mea,
știi neliniștea sufletului meu 8 și nu mă vei
da în mâinile vrăjmașului, ci îmi vei pune
picioarele la loc larg.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !**
I SAMUEL 25 : 6

9 Ai milă de mine, Doamne, căci sunt în
strâmtorare : fața, sufletul și trupul
mi s-au topit de întristare ;
10 mi se sfârșește viața în durere,
și anii în suspine. Mi s-au sleit puterile din
pricina fărădelegii mele și-mi putrezesc
oasele ! 11 Din pricina potrivnicilor mei,
am ajuns de ocară, de mare ocară pentru
vecinii mei, și de groază pentru prietenii
mei ; cei ce mă văd pe uliță fug de mine.

12 Sunt uitat de inimi ca un mort,
am ajuns ca un vas sfărâmat.

13 Aud vorbele rele ale multora,
văd spaima care domnește împrejur,
când se sfătuiesc ei împreună împotriva
mea și uneltesc să-mi ia viața.

14 Dar eu mă încred în Tine, Doamne, și
zic : „Tu ești Dumnezeuul meu !”

15 Soarta mea este în mâna Ta ;
scapă-mă de vrăjmașii și de
prigonitorii mei !

16 Fă să lumineze fața Ta peste robul Tău,
scapă-mă, prin îndurarea Ta !

17 Doamne, să nu rămân de rușine
când Te chem.

Ci să rămână de rușine cei răi, și ei să se
coboare muți în Locuința morților !

18 Să amuțească buzele mincinoase,
care vorbesc cu îndrăzneală,
cu trufie și dispreț împotriva celui
neprihănit ! [Cont. în nr. viitor]

Nr. 307 / Duminică 19 Ianuarie 2020

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI 23 IANUARIE 2020

- Jonathan Edwards
- Acum ești salvat
- Citirea Bibliei. Psalmii
- Cum pot să fiu mântuit ?

„Căci îmi cunosc bine
fărădelegile, și păcatul
meu stă necurmat
înaintea mea”. PSALMUL 51 : 3

Editorial. Acum ești salvat !

Tata era soldat. Mama se afla într-un cantonament, unde locuiau familiile soldaților. Aici ea dădu naștere unui fecior. Curând tata plecă pe front și căzu în luptă.

Mama se îmbolnăvi de inimă rea și în scurt timp se stinse și ea din viață. Rămas orfan, copilul creșcu printre soldații cu apucături brutale, într-un mediu vicios care însă nu-l influența câtuși de puțin. Până și colonelul îl considera un copil sfânt.

Într-o zi sosi la regiment un detașament de recruți, care stârniră curând o mulțime de reclamații. Apărură și câteva cazuri de încălcare flagrantă a disciplinei.

Noaptea cineva răsturnă panourile de tras la țintă și bănuielile căzură asupra unui soldat din baraca orfanului. Pe atunci băiatul avea cincisprezece ani și locuia într-o baracă, împreună cu câțiva soldați, cărora le făcea diferite servicii.

Vinovatul trebuia pedepsit. I se fixă un număr de lovituri și un ofițer anunță sentința. Neștiind însă cine era vinovatul, el le ceru soldaților să-l numească pe infractor. Soldații tăceau. Atunci ofițerul le declară că vor fi pedepsiți cu toții. Fiecare va primi câte zece lovituri. Deodată se auzi vocea plină de curaj a băiatului :

„Domnule colonel, dumneavoastră ați afirmat că dacă vinovatul își va recunoaște vina, atunci va fi pedepsit numai el unul. Ceialți nu vor avea nimic de suferit. Eu sunt gata să ispășesc chiar acum pedeapsa !”

Colonelul rămase atât de surprins, că nu găsi ce să-i răspundă. Dar apoi li se adresă soldaților cu mânie și dispreț : „Oare nu se găsește printre voi un om destoinic ? Oare sunteți atât de lași, că îl veți lăsa pe acest copil să fie pedepsit în locul vostru ? Știți prea bine că băiatul nu e cu nimic vinovat !”

Soldații tăceau. Colonelul văzu ochii imploratori ai băiatului îndreptați asupra lui. Pentru prima oară în viață nimerise într-o situație atât de complicată.

Își dădea seama că trebuia să ia o hotărâre tot atât de fermă ca și a băiatului care cerea să fie pedepsit. În cele din urmă el își călcă pe inimă și dădu ordinul. [Continuarea pe pagina 4]

BIOGRAFII

Lumini peste veacuri (I), Petru Popovici CAPITOLUL 12

JONATHAN EDWARDS

Pregătirea unei predici era istovitoare pentru el. Îi lua o zi întreagă de 12 - 13 ore. Așa se explică faptul că ele au rămas peste veacuri.

Azi, unii folosesc 10 - 15 minute pentru pregătire, de aceea nu e mirare că unii ascultători nici la terminarea predicii nu știu ce li s-a vorbit.

Pentru el pregătirea avea două laturi : aceea a minții prin studiu și aceea a sufletului prin rugăciune.

Se spune că Duminică înainte de a ține acea predică neuitată, care a fost ca o scânteie ce a aprins pădurea, el a îngenunchat și s-a rugat mult.

Era cumva în dubiu să țină sau nu acea predică. Știa că poporului îi plăcea să vorbească despre alegere, subiectul mult discutat în acea vreme, iar mesajul primit era neplăcut poporului.

După multă rugăciune s-a ridicat de pe genunchi hotărât să predice ce vrea Domnul, nu ce vrea poporul.

Duhul Domnului l-a biruit întâi pe el, apoi a biruit prin el pe alții.

Autorul cărții "America's Great Revivals" spune că trezirea a început cu o tânără.

De la ea, focul trezirii a trecut la ceilalți tineri, apoi la cei bătrâni.

Trezirea a cuprins întreg orașul. Un deosebit interes de lucrurile spirituale a pus stăpânire pe toți. Nu se mai discuta despre afaceri sau despre cele trecătoare, ci despre cele veșnice. Lumea a început să caute pe Dumnezeu.

Cei treziți mărturiseau celorlalți cum Dumnezeu a lucrat în viața lor. Clădirea bisericii a devenit neîncăpătoare. În timp de șase luni au fost 300 de convertiți din populația de 1100 a orașelului lor.

De aici trezirea - ca un foc purtat de vânt - a trecut la alte orașe. Robert Flood în cartea sa "Oameni care au format America" spune că în timp de doi ani, 1740-1742, între 25.000-50.000 au fost adăugați ca membri la bisericile din New England. Acesta a fost un număr mare, ținând seama că populația în New England pe atunci era abia de 340.000 locuitori.

Hitchcock spune că trezirea care a început în Northampton curând s-a răspândit în coloniile de sus și de jos și a devenit cunoscută ca Marea trezire, cea mai mare deșteptare spirituală din istoria Americii. Ea a început prin Jonathan Edwards.

Prin anul 1744, mișcarea de trezire a încetat. Timp de patru ani Jonathan Edwards nu a avut nici un nou convertit. W. Glyn Evans, în cartea sa "Profiluri de lideri ai trezirii" spune că după 1748 unii au început să critice măsurile lui Jonathan Edwards și să ceară reinstaurarea "Legământului de jumătatea drumului", prin care și cei neconvertiți puteau fi primiți în biserică, fără să aibă dreptul de vot și la masa Domnului. Edwards s-a opus. Ceilalți au montat o opoziție tot mai mare, iar pe data de 22 iunie 1750, după 23 de ani, Edwards a trebuit să părăsească pastoratul bisericii din Northampton.

De la acea dată, el a trecut ca misionar la indienii din Stockbridge, un sat din Massachusetts. Colegii lui academici l-au acuzat că își irosește acolo în pustiu abilitățile sale intelectuale, dar acolo în timp de șapte ani el a scris o seamă de cărți, care au influențat generațiile următoare. Lucrarea lui a fost binecuvântată și printre indieni căci mulți au fost convertiți. Deși a avut o pregătire academică foarte înaltă, a avut și o minte sclipitoare și a știut să dea mesajul Evangheliei în limbajul cel mai simplu, ca să fie înțeles de indieni. [Cont. în nr. viitor]

[Continuarea din pagina 1]

Băiatul se culcă ascultător pe o bancă pregătită anume.

Pe spinarea lui goală loviturile cădeau una după alta.

După a cincea lovitură din mulțimea soldaților se auzi o voce răgușită:

„Opriti-vă ! Nu mai dați în el ! Eu sunt vinovatul ! Pedepsiți-mă pe mine !”

Era vocea celui mai agresiv dintre soldați. Cu fața schimonosită de durere el se apropie de băiat și-i săltă capul.

Băiatul rosti cu fața luminată de un zâmbet : „Fii pe pace, Jim, acum ești salvat. Colonelul nu-și va călca cuvântul”.

Capul îi căzu pe bancă și băiatul își pierdu cunoștința.

A doua zi colonelul îi făcu o vizită la cortul sanitar și află că băiatul era pe moarte.

Zăcea pe niște perne înalte. La căpătâi stătea soldatul Jim și repeta cu ochii înotând în lacrimi :

„De ce-ai făcut asta ? De ce a trebuit să suferi în locul meu ?”

„Ca să înțelegi de ce Isus Cristos a ispășit pentru tine”, - răspunse băiatul.

„Cristos a murit pentru mine ?” - întrebă Jim.

El auzise că Cristos fusese răstignit pe cruce, dar nu știa că murise și pentru dânsul, pentru soldatul Jim.

„Da, El a murit pentru tine, Jim, - zise băiatul.

Eu te iubesc, Jim, dar Cristos te iubește negrăit mai mult.

Eu am ispășit numai pentru un singur păcat al tău, pe când Cristos a luat asupra Lui toate păcatele pe care le-ai săvârșit și le vei mai săvârși în viață.

El a murit pentru tine, Jim, El a murit pentru tine !”

„Ce-l poate lega pe Cristos de un ticălos ca mine ? Știi prea bine ce mârșav sunt”, - îi replică Jim.

„El a murit ca să izbăvească asemenea mișei, asemenea ticăloși ca tine. Cum să nesocotești tu asemenea iubire ?

Cristos a spus : „Cine ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis, are viață veșnică și nu vine la judecată, ci trece de la moarte la viață”.

Nu-L vei primi tu oare astăzi în inima ta ?”

Colonelul, care privea această scenă cu lacrimi în ochi, îl văzu deodată pe grosolanul și răutăciosul Jim căzând în genunchi lângă patul băiatului, pocăindu-se și primindu-l în inima lui pe Cristos.

Băiatul își puse mâna pe capul lui Jim și o lumină ciudată licări în ochii lui.

Lumina se stingea încet, până se stinse cu desăvârșire. Băiatul trecuse în lumea Mântuitorului său. [Preluat din *Isus m-a răscumpărat*]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23)

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23)

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

Unul dintre cele mai frumoase versete din Biblie a fost scris în *Evanghelia după Ioan* (cap. 3 : 16) :

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.